Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провинциї:

на цілий рік К.	4·80
на пів року „	2·40
на чверть року „	1·20
місячно . . „	—·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К.	10·80
на пів року „	5·40
на чверть року „	2·70
місячно . . „	—·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(До ситуациї. — Бури не дають ся. — Положене в Хині.)

В тирольскім соймі Італїянці поставили внесене в справі автономиї полудневого Тиролю. Внесене мотивував дня 22 с. м. пос. Бруняра і зажадав, аби установлено окремий виділ з 9 членів. Пос. Ґрабмайр висказує симпатиї для Італїянців, уважає автономію за потрібну, і вносить вибір 15 членів до сего виділу, котрий на найблизшій сесиї має предложити справоздане. Намістник заявив, що вступлене Італїянців до сойму вповнило перше услівє для користного розвязаня питаня автономиї. Правительство возьме під розвагу внесене і розслїдить его безсторонно. П. Ґрабмайр змінив своє внесене о стілько, що число членів до згаданого виділу зменшив на 12. Виділ має перестудиювати внесене Бруняри і на слїдуючій сесиї предложити проект дотичного закона. Сойм приняв внесене Ґрабмайра.

З Капляндү доносять до льондоньских дневників, що в цілім північнім Капляндї вибухла ворохобня против Анґлії. З огляду на се, що після найточнїйших вістий, партизантка в Трансвали потреває що найменше ще цілий рік, ситуация Анґлії не дуже весела. Трансвальска амбасада в Бруксели також одержала вість, що населене Капляндү масово прилучає ся до відділів Бурів, котрі перейшли з Оравії на територию анґлїйских кольоній. Доносять, що навіть місто Кімберлей поважно загрожене. Бури ударили перед тижднем в ночи на Цурфонтен, місцевість при зелїзничім шляху в Преториї до Йоганесбурґа. Бури наміряють здаєть ся використати розбите анґлїйских воєнних сил на тетиториї більшій як ціла Австрия, і з одного боку старають ся нападом на Каплянд опанувати головні зелїзниці з Капляндү до полудневоафриканьских републик, а з другого боку, стїсняючи перстень партизантских відділів, замкнути Кіченера в Преториї. З огляду на загальну ситуацию в Африцї, анґлїйске правительство ухвалило вислати туди 800 кінних стрільцїв, і як лиш транспортові кораблї будуть готові, два полки кінноти. Дальше від'їдуть до Африки відділи кольоніяльної міліциї, як лише уформують ся, дальші полки кінноти, а з Австралії і Нової Зеляндиї також деякі войска.

Найновійші телеґрами з полудневої Африки доносять: Льорд Кіченер виїхав до Де Ар, щоби там лично проводити в борбі з Бурами, котрі напали на Каплянд. — З Бурґерсдорпу доносять: Дня 23 с. м. ударив відділ Анґлїйців о 15 миль на північний захід від Бурґерсдорпу на табор Бурів, зложений з яких 300 людий. Анґлїйці мусїли уступити з великими стратами. — Morning Post доносить з Капштадту, що 1500 Голяндців прилучило ся в окрузї Філїпставн в Капляндї до Бурів, котрі там вдерли ся з Оранїї. — З Крадвек доносять з 25 с. м., що відділ войска з 7 арматами вигнав дня 18 с. м. команду Бурів без страт з місцевости Берґен, положеної на північний захід від Штайнсбурґа. Бури полишили на поли би вє кількох убитих і уступили до Зеурберґе, де обкопали ся валами. Анґлїйці заняли дня 19 с. м. Штайнсберґ. — Вкінци доносять з Капштадту, що одна шкадрона охотників міста Льондона в погони за Бурами попала в засїдку, потерпіла великі шкоди, а то що лишило ся дістало ся до неволї.

З Пекіну доносять вчерашного дня, що представителї держав зійшли ся у іспаньского посла Кольоґана, щоби кн. Чінови вручити спільну ноту. Кн. Чін відповів приймаючи єї: „маю честь приймити ноту, котра наміряє привернути добрі відносини. Перешлю єї сейчас цїсареви і подам відповідь его, скоро лиш надійде". Лїгунчан звинив свою неприсутність недугою. Взагалї доносять про Лїгунчана, що стан его здоровля дуже грізний, найбільше тому що дуже убувають его сили. Навіть коли би подужав, то дуже сумнївна річ, чи міг би вести переговори. — Standard доносить з дня 24 с. м., що хіньске правительство увязнило кн. Туана і Чуава на границях провінций Свапсі і Шенсі. З того здогадують ся, що Хінцї хочуть вже справдї мира і пристануть на висказані в спільній нотї жаданя держав.

Новинки.

Львів дня 27 го грудня 1900.

— **О. Іван Порайко**, катихит мужеской учительской семинариї в Станиславові, іменований совітником єпископской консисториї з крилошаньскими відзнаками.

— **Посьвячене „Народного Дому" в Стрию** відбуде ся дня 1 січня 1901 о 12-ій годині в полудне. Вечером відбуде ся концерт. Концертом буде управляти о. Остап Нижанковский. Вступ на

За пізно.

(Із шведского — А. Гедентерна.)

Генрих Торзель був собі малий, веселий і жвавий хлопець, та й не зле виглядав. Мав то щасте, що дістав ся на славну свого часу безплатну науку в початковій школї, і учив ся там навіть аж до четвертої кляси; він сидів в шкільній лавці побіч будучого барона, хоч сам був лиш сином щіткаря, а що був моторний хлопчина, то єму вільно було ходити навіть до школи танців якоїсь панни Ізабелї Єнзон. Ходив аж три курси, хоч за то не платив нїчого, на перший, длятого, що на нїм було за мало хлопців, а на дальші, яко материял до погляду, яко взорець і примір для молодежи з далеко лїпших домів.

А що учителї его особливо любили, бо він при кінци кождого курсу міг виступити на середину і взяти собі якусь книжку в нагороду за пильність, і що він в старій вигідній сали ратушовій, при іспитах з танців, міг крутити біло убраними радіючими дівчатками з найперших домів, то й забув, що він не дитина „з лїпшого роду", і длятого его дитиначі очи виділи будучність в як найяснїйшім сьвітлї, длятого був Генрих Торзель найвеселїйшим між веселими. А ще більша гордість брала его на науцї музики та на балях при кінци курсу, на котрих грав цїлий октет. А як щасливим був він, коли учитель музики в школї учив лиш его одного грати на скрипцї, і як він зі своїм Es-корнетом ішов попереду, коли молодіж шкільна ішла на прогульку до лїса або на поле; бо то, бачите, музика була для него житем і розкошею, та найбільшою радостию побіч Кляри Віфгольм, донечки панотця, з котрою він найлїпше любив танцювати польки.

Але щіткар Торзель помер, і господарство розбило ся, а тогди стало скупо за хлїб і минули ся танцї, наука в школї і гра на скрипцї. Генрих сам навіть не знав, як він опинив ся у сїдельника в робітни, в брудній сорочцї та з замащеними пальцями, і бігав по міттї з кульбаками та ременями. Сам не знав, чи єму ще вільно признавати ся до своїх давних товаришів.

Школа вибрала ся була на вправи, на Es-корнетї грав вже хто инший, а Генрих крізь вікно в робітни дивив ся і дивив ся, аж его челядник штуркнув хомутом, і крикнув: Пильнуй роботи, хлопче!

У панни Єнзон відбував ся „курсовий баль" а Кляра Віжгольм бігла по сходах в ратуши, в червоній суконцї і в прекрасних малесеньких черевичках, але того хлопчиска, що там стояв на долинї на тротоарі і дивив ся за нею, она вже не знала.

Тогди то лежав він в ночи і плакав так, що аж смола на его малих чорних пальцях обтопила ся, а в день умів він урвати собі тілько часу, що стояв на сходах і слухав, як панночки на поверсї грали на фортепянї. А коли они дістали красні нові ноти, то він насамперед посьпівував собі мельодиї а відтак плакав ще більше. Але відтак одного дня обтер собі сльози, обмив смолу з рук, і пішов до директора музики і просив его та впрошував ся, щоби він приймив его до музики при своїм полку.

— А тиж хто? — спитав его капельмайстер.

Тогди розповів він, що він сїдельник, але скінчив елементарну школу аж до четвертої кляси, і грав на Es корнетї при музицї у висшім заведеню науковім. Директор музики знав добре, кілько то часу і труду присьвячував его приятель, учитель музики лекциям в школї, а як мимо того школярі нужденно грали, отже він розсьміяв ся весело, отворив шафу, виймив з неї якийсь старий, позагинаний інструмент, і сказав: То заграйже!

А малий хлопчиско став дути з цілої сили і з цілої душі. В тиждень опісля був він вже принятий а на весну розпочали ся вправи.

Було то для него кілька веселих але й повних горя лїт. Радість, велика радість брала его тогди, коли він учив ся щораз то нової мельодиї, а так само і тогди, коли офіцири і товариші дивували ся, що він так борзо ви-

посьвячене безплатний, на концерт 2 корони за сидяче місце.

— **Нещаслива пригода.** Межи Самбором а Дублянами випав онигди з особового поїзду маніпуляцийний кондуктор Гонсевич і дуже тяжко потовк ся. Першої помочи лікарскої уділив єму зелізничий лікар в Дрогобичи.

— **Огонь в зелізничім поїзді.** В тягаровім поїздї між Ряшевом а Ланьцутом запалила ся онигди підлога в кондукторскім вагоні. Огонь розширив ся скоро на цілий вагон, а кондуктори лише з трудом змогли поутікати. Поїзд станув серед поля, а горіючий вагон відлучено від инших. В наслідок того прийшло до 2 годинного опізненя инших поїздів на сїм шляху.

— **З Любачева** пишуть, що дня 22 с. м. около години 7-ої вечером вибух там огонь і до години знищив 7 стодій разом зі збіжем і пашею для худоби. Шкода до 10.000 корон. Будинки і паша були асекуровані.

— **Убийство.** В шинку „під когутиком“ при ул. Зибликевича у Львові прийшло вчера вечером до бійки межи кількома войсковими і цивільними гостями. В бійці тій пхнув хтось ляндверисту Володислава Гроса в шию багнетом так нещасливо, що той вбіг ще лиш на подвіря сусїдної касарні і упав там неживий. Підозріного о убийство муляря М. К. арештовано. Дальше доходженє веде ся.

— **Веселїть ся люди аж до нового року“,** можуть сьміло сказати собі угорскі податники, бо не аби яка ласка пана міністра фінансів спилила на них, ласка така, про котру слухає ся як в байці. Угорский міністер фінансів зробив то, до чого не відважив ся доси — о скілько знаємо — ніякий міністер фінансів в сьвіті. Він застановив примусове стяганє податків від Різдва аж до нового року. Угорскі податники раді навіть і з тої ласки.

— **Мілїон не знати чий.** Уряд почтовий у Вашінґтоні зробив за цілий сей рік виказ листів і посилок грошевих, котрі не можна було доручити адресатам і показало ся, що таких листів і переказів єсть не менше лиш 35.000, а в них знаходить ся величезна сума 1,067.513 долярів або звиш 4 мілїони корон готівкою і чеками. Єсть се хиба доказ, що в Америці добре людем дїє ся, коли они не дуже навідують ся на почті, чи там нема для них яких гроший.

— **Злодій в услузі поліциї.** З Атин доносять про слідуючу подію. Атиньский митрополит дістав вість, що якийсь грецкий сьвященик з Малої Азиї покинув свою парохію і волочить ся тепер по домах та жебрає. Митрополит віднїс ся до поліциї з тим. щоби она наклонила сьвященика вернути назад до своєї парохії. Поліция так і зробила, як митрополит собі того бажав, але сьвященик сказав, що верне тогди, коли єму заплатять дорогу, бо він не має гроший. Тимчасом поліция довідала ся, що пан-отчик дістав лише що вчера від якогось високого урядника 100 драхм, котрі мусить мати ще при собі. Сьвященик однакож присягав ся на чім сьвіт стоїть, що не має. Сьвященика в Греції ревідувати не вільно, отже щоби переконати ся о правді, взяла ся поліция оригінального способу. Ого післала спритного злодія, котрий лише що кілька днїв тому назад попав ся в клїтку, щоби він украв сьвященикови полярес, а за злодієм пішов надзирцем аґент поліцийний. Злодій підійшов до пан отця завів з ним розмову і дуже зручно витягнув єму полярес; сьвященик побачив то аж тогди, коли злодій урадований тим, що єму удала ся штука, піднявши полярес в гору став утікати і кричати з радости. Сьвященик пустив ся за злодієм, але той забіг просто на поліцию. Тут переконали ся, що в полярес пан-отця був дійстно банкнот на 100 драхм. Гордий зі свого діла злодій має тепер надію, що єго за таку прислугу що найменше пустять на волю.

— **Померли:** у Львові Корн. Фішер, професор II. ґімназиї, в 51 році житя; — Конст. Пелех. б. секретар товмацкої ради повітової; — Йосиф Ловкевич, народний учитель в Микуличині, дня 20 с. м. в 51-ім році житя; — о. Михайло Шамота рямо-кат. парох в Журавні; — Теодор Яницкий, учитель з Довгого коло Янова в Теребовельщині, дня 16 с. м., упавши жертвою тифу; — о. Ізидор Литвинович, парох в Бабині на Буковині, свояк митрополита Спирідіона Литвиновича, в 58 році житя а в 33 сьвященьства.

— **Ц. к. Дирекция почт і телеґрафів** оповіщує: Щоби уможливити скоре доручуванє листів новорічних, як також, щоби почтовим урядам улекшити маніпуляцию з тими листами, просить ся П. Т. Публику, щоби 1) прилїплювала значки почтові на листах лише в горі по правій стороні адреси. Налїплюванє значків почтових на відворотній стороні куверт, як і налїплюванє в цїли певнїйшого замкненя листів — утруднює дуже стемпльованє листів. — 2) На листах, призначених до більших міст, належить подавати завсїгди докладно мешканє адресата, назву улиці, число дому і положенє мешканя (партер, поверх, официна, число дверий і т. п.) На листах до Відня подати належить крім того по стороні правій: „Відень“ (Wien) число дільниці міста в цифрах римских, також округ доручень почтових в цифрах арабских, і то обі цифри в виді дробу так, щоби чисельник означав дїльницю міста, а іменник округ доручень, н. п. „Wien III 3 —

Листи, що мають бути доручені урядами почтовими на двірцях зелізничих, належить заосмотрювати в цифру „2“ коло місця призначеня, єсли (в місци призначеня) істнують уряди почтові в місцевости і на двірци зелізниці: Краків 2, Львів 2, Тарнів 2, Станиславів 2, Загірє 2, і т. д.

Листи не адресовані докладно можуть дізнати що найменше опізненя в доручуваню, але заходить також обава, що такі листи цілком не будуть могли бути доручені, коли не буде можна відшукати адресата, мимо всяких в таких случаях піднятих старань. Вказаним єсть проте докладне адресованє пересилок не лише в інтересі почти, але передовсім в інтересі сторін.

При тій нагоді звертає ся увагу на то, що після обовязуючих приписів карти кореспонденцийні о змісті неморальнім або також такі, на котрих уміщено обидливі ілюстрациї, мусять бути виключені від транспорту. Неменше не буде ся експедиювати кореспондентой, уміщених в кувертах, в котрих витято розтвір в тій цїли, щоби уряд почтовий заосмотрив стампілею значок почтовий (прилїплений на кореспондентції).

Замічає ся дальше, що кореспондентки накладу приватного, не відповідаючі що до грубости і розмірів картам кореспонденцийним урядовим обтяжені будуть порторюм додатковим.

Дальше пригадує ся, що так само як карти візитові, так і карти новорічні можуть бути пересилані за оплатою установленою для друків однако під услівєм, що желаня виражені будуть що найбільше пятьма словами, взглядно відповідними скороченями (н. пр. З ж. Н. Р. 1901).

Карти почтові заосмотрені написом „карта кореспонденцийна“ „Postkarte“ і т. д. можуть бути оплачені після тарифи для друків, коли допише ся на такій карті „друк“ „Drucksache“ і коли карта така буде в собі містити лише зміни взгл. дописки, які дозволені суть для друків взагалї.

Вкінци звертає ся увагу, що значки почтові давнїйшої емісиї (звучачі на кр. в. а.) не можуть бути ужиті до франкованя почтових пересилок.

учив ся і так знаменито уміє грати — але й дуже а дуже то єго боліло, коли погадав собі, що єму замкнена дорога до дальшого розвою і що не може знайти собі иншої будучности як лиш яко музикант при десятім полку.

Єго давні товариші з танців і школи почали дорастати. Коли він в театрі оглянув ся з оркестри, видів їх, як они сиділи веселі в паркеті і сьміяли ся. Кляра Віфгольм, коло котрої крутили ся молоді студенти, носила вже довгу сукню і була на послідним концерті, який відбував ся в парку коло ратуша; а одного дня з'явив ся і єго товариш зі шкільної лавки, той барон яко новоіменований підпоручник.

Високо в горі на трибуні, під самою стелею в ратушевій сали сидів Генрих Торзель і вигравав веселі мельодиї, а на долині крутили ся єго давні товариші в шаленім танци. Кляра Віфгольм переходила з рук до рук і була така красна як ще нїколи давнїйше, відпочивала, розмавляла і сьміяла ся. Коли она в перервах попід руки з своїми кавалерами виходила до буфету попід трибуну, на котрій грала музика, вихиляв ся там якийсь музикант далеко поза барєру і сумними очима споглядав на ню, так, як би аж не міг досить надивити ся і відорвати своїх очий від неї.

А коли він бодай якусь частинку свого упокореня, своєї заздрости і зависти та свого смутку — о скілько то можна було при музиці до танцю — випустив на свій Es-корнет, то тогди бувало иноді так, що панове на долині піднимали свої лисі голови в гору і говорили один до другого: На всякий случай добра музика! Es-корнет дійстно не зле грає.

Часом приходили давні товариші в часі вправ яко гостї до стола офіцирів. Тогди сьміхам і балаканю та „цоканю чарок“ в „палатї“ не було кінця, а перед сходами стояла музика та й з своєї сторони причиняла ся до загальної веселости, але Генрих не міг нїколи знайти ся в ситуациї: єго брала якась дика, шалена охота перескочити ту границю, яка єго від них ділила і дістати ся до того круга, до котрого він належав.

Ті розривки, яких міг уживати, не мали для него ніякої вартости, він відмавляв собі всего; товариші називали єго „скупарем“ та „великим жмідою“. Коли був вільний від служби, заробляв в місті і грав всюди де потреба було єго корнета, а гроші складав до купки.

Аж одного разу, коли музику скликано знов на вправи, розійшла ся чутка, котрої нїхто не сподївав ся, що Генрих Торзель поїхав до музичної академії. По якімсь часї приїхав він знову, але ще більше постарілий, ще більше мовчаливий і сумовитий як давнїйше хоч з патентом найлїпшого капельмайстра, яким в послідних осьми роках ще нїкого не надїлено. Він вступив знову до полку.

Тогди поволеньки стали собі єго пригадувати деякі давні єго товариші а по пирах в офіцирскім касині бувало иноді так, що один або другий з людий без упередженя поклепав диріґента по плечи та сказав: Ну, диви ся, Торзель! Єй Богу, мені здає ся, що ти вже мене не пізнаєш!

Там прийшла була і Кляра Віфгольм яко наречена полкового кватирмайстра; пили на її здоровлє а до того грала і музика.

В десять лїт опісля, коли починали ся вправи полку, увійшов і Генрих Торзель тяжким кроком до касина на пир офіцирский яко чоловік вже сивий престаркуватий, сороклітний але ще кріпкий і сїв собі коло стола на самім кінци межи підпоручниками, самими молодими мужчинами, він, той, що мав вже тогди славу артиста в музикальнім сьвіті — а то длятого, що єго іменували директором музики при десятім полку, а яко такий мав він найвисшу ранґу офіцирску.

Єго витали, пили на єго здоровлє а музика грала і так сидів він там тепер в тім крузї, до котрого єго кортїло, а на дворі стояли музиканти здалека вже від свого давного товариша.

Але він зовсїм не був веселий та й їда єму не смакувала; аж тогди коли він сам вийшов на двір і взяв в руку лїсочку диріґента і розмахнув ся нею, коли побачив, що на Es-корнеті грає якийсь другий та коли почув, що на знак єго руки уважає трийцять і чотири пар очий та трийцять і чотири мужа слухають єго як невільники, відчув він в собі якесь слабе чувство гордости і радости, котре однакож борзо проминуло.

„Вивисшенє“ видко, прийшло вже за пізно.

А час минав, прийшов медаль за штуку і науку і єго імя згадувано в сьвіті з щораз більшим поважанем. На сьв. Івана прийшла до „палати“ і жінка полкового кватирмайстра, з роду Віфгольм і казала, що „то річ певна, що

Господарство, промисл і торговля.

Курс львівский.

Дня 27-ого грудня 1900.	пла-тять	жа-дають
	К. с.	К. с.
I. Акциї за штуку		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	630·—	650·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	354·—	364·—
Зеліз. Львів-Чернів.-Яси	531·—	541·—
Акциї гарбарні Ряшів	—·—	150·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	420·—	440·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 4% корон	90·—	90·70
Банку гіпот. 5% преміов. . . .	109·30	110·—
Банку гіпот. $4^1/_2$%	98·30	99·—
$4^1/_2$% листи застав. Банку краев.	98·50	99·20
4% листи застав. Банку краев. .	92·—	92·70
Листи застав. Тов. кред. 4% . .	92·50	93·20
„ „ 4% льос. в $41^1/_2$ літ.	93·20	93·90
„ „ 4% льос. в 56 літ.	91·20	91·90
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	95·70	96·40
Облїґи ком. Банку кр. 5% II ем.	100·50	101·20
„ „ „ „ $4^1/_2$%	98·50	99·20
Зеліз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	92·20	92·70
Позичка краев. з 1873 по 6%	102·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	92·50	93·20
„ м. Львова 4% по 200 кор.	88·—	88·70
IV. Льоси.		
Міста Кракова	72·—	76·50
Міста Станиславова	145·—	—·—
Австр. червон. хреста (Курс віденьский)	45·—	47.—
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский)	20·75	21.75
Італ. черв. хрес. 25 фр. (Курс віденьский)	—·—	—·—
Архікн. Рудольфа 20 К. (Курс віденьский)	59·—	61·—
Базиліка 10 К. (Курс віденьский)	13·30	14·30
Joszit 4 К. (Курс віденьский)	6·50	8·—
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский)	8·50	10·—
V. Монети.		
Дукат цісарский	11·30	11·50
Рубель паперовий	2·53	2·57
100 марок німецких	117·40	118·—
Долар америк.	4·80	5·—

Телеґрами.

Білгород 27 грудня. Арештовано тут бувшого команданта жандармериї Марковича за пересилане листів з погрозами на адресу короля.

Берлин 27 грудня. Ґр. Вальдерзе доносить, що коло Тічой на полудне від Паотінфу напало 2500 Хінців на Французів. Французи так побили Хінців, що они стратили 1000 людий і 4 армати. Хінці утікли в напрямі до Куансіян.

Рим 27 грудня. Папска буля продовжує ювилей для католиків цілого сьвіта, з виїмком Риму, о 6 місяців.

Мадера 27 грудня. Робертс переїхав через Ґібральтар до Анґлії.

Гаґа 27 грудня. Кріґер і суджений королевої кн. мекльамбурский взаїмно себе відвідали.

— **Дирекция „Краєвого Союза кредитового"** стоваришеня заресстрованого з обмеженою порукою у Львові. запрошує отсим до приступленя в члени стоваришеня. Членами „Краєвого Союза кредитового можуть бути особи фізичні, як також товариства, громади і братства церковні. *Один уділ членьский 25 зр.* Кождий член може мати більше уділів. При складаню першого уділу належить зложити *вписове на резервовий фонд в кватї 1 зр.* — „Краєвий Союз кредитовий" *приймає вкладки ощадности* в довільній висоті і опроцентовує їх $4^1/_2$% та уділяє кредиту руским товариствам кредитовим на $5^1/_2$%. Инші особи можуть користати з кредиту в „Краєвім Союзі кредитовім" на 7%. Льокаль „Краєвого Союза кредитового" у Львові: Ринок ч. 10 I. поверх (дім „Просьвіти") Години урядові: від 12 перед полуднем до 2 по полудни кождого дня окрім неділь і руских сьвят.
Дирекция.

пан директор музики і она знають ся мабуть ще з молодих літ", та розповідала, що она пробовала грати его послїдну композицию і она їй дуже сподобала ся, але есть страшенно трудна.

Обачні матері говорили ему чемности, молоді дами казали, що він „незвичайно інтересний", а трохи вже пристаркуваті доньки капітана оглядали ся при кождім танци балю за ним, коли він стояв оптам під стїною і не рушав ся.

Аж ось заграли до вибираного вальця.

— Чи можу Вас просити, пане директор, таже то певно не перший раз? — спитала его колись его люба мала танцерка, котру він носив аж на руках як з нею танцював.

Директором аж кинуло. Мов блискавка пересунулись ему в згадці: мала русалочка в своїм хорошенькім одїню, молода, красна героїня балїв з червоним як рожа личком і блискучими очами, его многолїтне бажане і змагане з місця, де его ніхто не видів, укрита гордість і завість до всіх, що обертали ся в тім крузі, в котрім він сам тепер займав одно із найвиднїйших місць. Очи ему засьвітили ся і він поступив ся кроком наперед, але відтак схилив голову і відповів тихо:

— Дякую Вам сердечно за Вашу ласкаву память, пані капітанова, але для мене чейже аж занадто пізно зачинати тепер знову танцювати...

Зразу приходилось в полку трохи трудно позабути, що директор музики був давнійше „простим музикою", але пізнїйше вернув лайтнант Петтерзон з Варберґа до дому, а лайтнант Андерзон з Медеві та капітан Євзон прийшли із Штокгольму, а всі они чули, яку славу мало імя Генриха Торзеля в сьвіті і опісля подружили ся з ним та стали ему щирими товаришами.

Одного дня появила ся в ґазеті посмертна звістка про капітанову Биркранц з роду Віфгольм. Директор музики сидів тогди довго, довго з підпертою головою, а коли встав, заблисли сльози в его очах і покотили ся мов горох по лици; він сїв до фортепяна і зложив пращальну пісню до другині своєї молодости. Тоту пісню не грали в церкві на похороні, бо она й не була до того придатна; то не був жалібний марш а лиш трогаюча тужлива мельодия під заголовком „Моя танцерка" і єї видруковано в многих тисячах примірників.

Тисячі очий заходились сльозами і сьміяли ся при ній; єї грано навіть в академії; придворний капельмайстер одного малесенького краю украв єї і підписав під нею своє імя та присьвятив єї теті свого володітеля, а одна молоденька панна ґрала єї при гостях в сальоні в Цнаскіль так, що одна дама там, надаюча тон, аж сказала, що той, хто ту пісню зложив, повинен би мати сьвітлу будучність перед собою.

Але на то відозвала ся майорова з десятого полку зі знанєм річи і з переконанєм: Міг би був єї може й мати, але тепер чейже вже за пізно!

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1-го мая 1900, після середно-европ. год

Зі Львова

посп.	особ.	
відходить		
		День
	6·25	До Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Ковови
	6·35	„ Іцкан, Букарешту, Радівців
	6·30	„ Підволочиск з Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·00	„ Сколього, Лавочного від $^1/_7$ до $^{15}/_9$.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск з гол. двірця
	9·35	„ Іцкан, Сопова, Бергомету
	9·53	„ Підволочиск з Підзамча
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від $^1/_7$ до $^{15}/_9$ в неділї і сьвята
1·55		„ Підволочиск з гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від $^7/_5$ до $^{10}/_9$ в неділї і сьвята
2·45		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від $^1/_5$ до $^{30}/_9$.
	3·15	„ Янова від $^1/_5$ до $^{15}/_9$.
	3·20	„ Зимноводи від $^{13}/_5$ до $^{14}/_9$.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·50		До Кракова, Відня, Берлина
2·30		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	4·10	„ Кракова, Хирова, Коросна
	7·48	„ Брухович від $^7/_5$ до $^{10}/_9$.
	6·10	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·30	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави а Орлова від $^{15}/_6$ до $^{15}/_9$.
	6·13	„ Янова від $^1/_5$ до $^{15}/_9$ в будні дни
	6·50	„ Лавочного Мункача. Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя з гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	9·12	„ Янова від $^1/_5$ до $^{15}/_9$ в неділї і сьвята
	10·40	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	10·50	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·00	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова з Підзамча

До Львова

посп.	особ.	
приходить		
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·46	„ Брухович від $^7/_5$ до $^{10}/_9$.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·05	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	11·45	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	12·55	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
	1·15	„ Сколього, Хирова, а з Лавочного від $^1/_7$ до $^{15}/_9$.
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
2·35		„ „ „ гол. дворець
	5·15	„ „ „ Підзамче
	5·40	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·45	„ Кракова
5·55		„ Чернівців
		Ніч
	12·05	З Сколього, Калуша, Борислава
12·20		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	9.23	„ Янова від $^1/_5$ до $^{31}/_5$ і від $^{16}/_9$ до $^{30}/_9$ що дня, а від $^1/_6$ до $^{15}/_9$ в неділю і сьвята
	7·24	„ Брухович від $^7/_5$ до $^{30}/_6$ і від $^{16}/_8$ до $^{10}/_9$
	8·50	„ Брухович від $^1/_7$ до $^{15}/_9$ що день
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·28	„ Янова від $^1/_6$ до $^{15}/_9$.
	9·45	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	10·00	„ Іцкан, Ковови, Підвисокого
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·30	„ „ на гол. дворець
	10·15	„ Лавочного. Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від 6-ої години вечером до 5-ої години 59 мінут рано. Бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних при ул. Красицких ч. 5

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Торговля вина ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЄРА у Львові

при ул. Краківскій ч. 9
продає вино шампаньске Йосифа Терлей і Спілки в Будапешті „TALISMAN SEC“
по дуже приступних цінах.

Ново отворена
Аґенция дневників і оголошень
у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9.
принимає
ОГОЛОШЕНЯ
до всіх дневників
по цїнах ориґінальних.
До
„Народної Часописи“ і „Ґазети Львівско
може принимати анонси виключно лиш ся Аґенция.

Інсерати

(„оповіщеня приватні“) до „Ґазети Львівскої“, „Народної Часописи“, і всіх иньших часописий принимає виключно ново отворена „Аґенция дневників і оголошень“ в пасажу Гавсмана ч. 9. Аґенция ся принимає також пренумерату на всі дневники краєві і заграничні.

Для Львова і Галичини
головний склад і експедиция
WARSZ. TYGODNIKA ILLUSTR.
заходить ся
у Львові, в пасажу Гавсмана ч. 9.
Аґенция дневників і оголошень
принимає також
пренумерату і оголошеня до Warszawsk-ого Tygodnik-a Illustr

MAYER'S CONVERSATIONS-LEXIKON

Пяте цілком перероблене і побільшене видане, повне.

В 17-ох дуже хорошо оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: **100.000** статей, **17.500** сторін тексту, **10.000** ілюстраций, карт і плянів, **1000** таблиць і додатків, **158** ілюстраций хромолітоґр., **290** карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній літературі, єсть літератским явищем не малої ваги. Розійшлось єго в 4-ох виданях більше як півтора мілярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплєті, всі томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

Ново отворена Агенция дневників і оголошень
Пасаж Гавсмана ч. 9,
принимає оголошеня до всіх дневників
також пренумерату на всі часописи краєві і заграничні.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом Б. І. Вебера. (Телефона число 569).